OPLYSNINGER OM DE IKKE OFFENTLIGGJORTE AFGØRELSER

Samling af Afgørelser

Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 8. marts 2012 – Febetra

(Sag C-333/11)

»Procesreglementets artikel 104, stk. 3, første afsnit — TIR-konventionen — EF-toldkodeksen — punktafgifter — forsendelse på grundlag af et TIR-carnet — uregelmæssig aflæsning — fastlæggelse af, hvor overtrædelsen fandt sted — opkrævning af importafgifter og punktafgifter — kompetence«

1. *Frie varebevægelser — ekstern fællesskabsforsendelse — forsendelse på grundlag af et TIR-carnet — lovovertrædelser eller uregelmæssigheder — fastlæggelse af, hvor overtrædelsen eller uregelmæssigheden fandt sted — formodning til fordel for det sted, hvor konstateringen er foretaget — afkræftelse på grundlag af beviser fremlagt af en garanterende organisation (Kommissionens forordning nr. 2454/93, art. 454, stk. 3) (jf. præmis 38, konkl. 1)*

2. *Toldunion — toldskyld — merværdiafgift — punktafgifter — direktiv 92/12 — den for opkrævningen kompetente medlemsstat (Rådets direktiv 92/12, art. 6, stk. 1, og art. 7, stk. 1) (jf. præmis 43, konkl. 2)*

Angående

Anmodning om præjudiciel afgørelse – Hof van Cassatie van België – fortolkning af artikel 454, stk. 3, andet afsnit, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 253, s. 1), af artikel 6, stk. 1, og artikel 7, stk. 1, i Rådets direktiv 92/12/EØF af 25. februar 1992 om den generelle ordning for punktafgiftspligtige varer, om oplægning og omsætning heraf samt om kontrol hermed (EFT L 76, s. 1), og af artikel 37 i toldkonventionen om international godstransport på grundlag af TIR-carneter (TIR-konventionen) – overtrædelser eller uregelmæssigheder – stedet for overtrædelsen eller uregelmæssigheden – stedet anses for at være der, hvor overtrædelsen eller uregelmæssigheden konstateres, såfremt det er umuligt at fastlægge det sted, hvor den er begået.

Konklusion

1) Artikel 454, stk. 3, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks, som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1662/1999 af 28. juli 1999, skal fortolkes således, at en garanterende organisation kan bevise det sted, hvor overtrædelsen

eller uregelmæssigheden er begået, ved at basere sig på det sted, hvor TIR-carnetet er blevet udstedt, eller seglene er blevet anbragt. Hvis denne organisation kan afkræfte formodningen for, at toldmyndighederne i den medlemsstat, på hvis område overtrædelsen eller uregelmæssigheden er konstateret under en forsendelse på grundlag af et TIR-carnet, er kompetente til fordel for toldmyndighederne i den medlemsstat, på hvis område denne overtrædelse eller uregelmæssighed faktisk blev begået, hvilket det påhviler den forelæggende ret at efterprøve, bliver toldmyndighederne i den sidstnævnte medlemsstat kompetente til at opkræve toldskylden.

2) Artikel 6, stk. 1, og artikel 7, stk. 1, i Rådets direktiv 92/12/EØF af 25. februar 1992 om den generelle ordning for punktafgiftspligtige varer, om oplægning og omsætning heraf samt om kontrol hermed, som ændret ved Rådets direktiv 96/99/EF af 30. december 1996, skal fortolkes således, at toldmyndighederne i den medlemsstat, hvor varerne er blevet opdaget, beslaglagt og konfiskeret, er kompetente til at opkræve punktafgiften, selv om disse varer er blevet indført på Unionens område i en anden medlemsstat, forudsat at disse varer er oplagt i kommercielt øjemed, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at afgøre.